

Matthæus 21,28-32

"Men hvad mener I?"

En mand havde to sønner. Han gik hen til den første og sagde: Min søn, gå ud og arbejd i vingården i dag. Men han svarede: Nej, jeg vil ikke! Bagefter fortrød han og gik derud. Så gik han til den anden søn og sagde det samme til ham. Han svarede: Ja, herre! men gik ikke derud. Hvem af de to gjorde deres fars vilje?"

De svarede: "Den første."

Jesus sagde til dem: "Sandelig siger jeg jer: Toldere og skøger skal gå ind i Guds rige før jer. For Johannes kom til jer og lærte jer vejen til retfærdighed, og I troede ham ikke, men toldere og skøger troede ham. Og skønt I så det, angrede I heller ikke bagefter og troede ham."

Har du noget at fortryde?

SITUATIONEN: Om søndagen red Jesus ind i Jerusalem på et æsel.

Folkeskaren råbte: "Hosianna!" (Matthæus 21,1-9). Da han kom ind i byen, blev der røre. Man spurgte hinanden, hvem Jesus var. Børnene lovpriste ham. Og Jesus sagde til dem, som solgte duer og vekslede romerske mønter til tempelmønt for at købe offerdyr og -duer: "I har gjort Guds hus til en røverhule". Jesus helbredte blinde og lamme. Og om aftenen gik han ud til Betania, hvor han overnattede (vers 10-17).

Mandag morgen kom han tilbage til Jerusalem sammen med sine disciple. Han opmuntrede dem til at bede i tro (vers 18-22). Og da kom ypperstepræsterne og folkets ældste hen til ham, mens han underviste. De ville have ham til at svare på, med hvilken ret han underviste? Hvad var hans myndighed. Og da spurgte Jesus dem, om deres forhold til Johannes Døber. Og da de ikke ville svare på Jesus spørgsmål, sagde Jesus at han heller ikke ville svare på, hvor han havde fået retten til at prædike og undervise (vers 21-27).

Det er til dem, at Jesus nu fortæller to lignelser. Han vil have dem til at spejle sig selv i hans lignelser. Derfor spørger han: "Hvad mener I?" Og det er også spørgsmålet til os, når Jesus taler til os på søndag i evangeliet. Han vil hjælpe dem og os til at se, at vi kommer ind i Guds rige gennem anger og tro.

1. "Men hvad mener I?"

Den første søn sagde hårdt til sin far: "Nej jeg vil ej."

- *Hvorfor fortrød han bagefter?*

Den anden søn sagde høfligt: "JA, Herre".

- *Hvorfor gjorde han ikke, hvad han lovede?*

2. Man kunne måske have forventet, at Jesus havde fortalt om en tredje søn, som sagde JA, og som gjorde, hvad han fik befaling til. Men Jesus nævner ikke denne mulighed.

- *Hvad siger det om os, hvis der ikke findes sådan et menneske, som er retfærdigt. Læs Romerbreve 3,23.*

3. Jesus sagde til dem: "Sandelig siger jeg jer: Toldere og skøger skal gå ind i Guds rige før jer. For Johannes kom til jer og lærte jer vejen til retfærdighed, og I troede ham ikke, men toldere og skøger troede ham. Og skønt I så det, angrede I heller ikke bagefter og troede ham."

Det er provokerende, at Jesus siger, at toldere og skøger går ind i Guds rige før ypperstepræsterne og folkets ældste. Det er ord til de flinke og lærde kristne, som siger og mener de rigtige ting, og ikke mener, at de har noget at fortryde. De har dybest set ikke brug for en frelser, der bærer deres synder. Det er mere optaget af at kritisere og fordømme andre med loven.

Jesus nævner ANGER og TRO. Det var den gave, toldere og skøger fik.

- *Blev toldere og skøger salige uden anger? Hvad angrede de?*
- *Hvis vi er anstændige mennesker, hvad har vi da at angre? Og vil Gud tilgive os?*
- *Læs Salme 130 og tal om, hvad anger er.*
- *Find de vers i salmen, som fortæller, at Gud tilgiver synd.*

Læs bagsidens ord om anger. Ønsker jer en velsignet aften om ordet. Og bed for vor gudstjeneste på søndag, at Gud give os anger og tro. Kærlig hilsen Leif

OM ANGER

Set ud fra Jesu lignelse i Matthæus 21,28-32

Jesus vidste, hvor meget ondt toldere og prostituerede havde gjort, og hvor usselt de havde opført sig. Han vidste også, at skriftkloge og farisæere var gode til at se flinke ud og på overfladen, og at de levede et anstændigt liv. Alligevel forsvarede Jesus toldere og prostituerede og sagde, at de skulle komme i Guds rige frem for de andre. Men hvorfor? Fordi de angrede. Uden anger er der ingen frelse.

Men er det så vores anger, der frelser os? Nej, det er ikke det, at vi fortryder, der frelser, men det er Jesus, der frelser. Men de, som ikke mener, at de har noget at fortryde, har ikke brug for tilgivelse. De er jo retfærdige i sig selv. Men de, som fortryder og har grund til at angre, kommer til ham i bøn. De bekender synden. Og Gud tilgiver på grund af Jesus. Vi frelses ved syndernes forladelse.

Når angeren får os til at råbe til Gud om hjælp, er det Guds gave til os. Hvis du er angst og er bange for dommen og råber til Jesus, er det den anger og fortrydelse, som fører til at du vender dig til Jesus. Så er det med dig, som det var med toldere og prostituerede.

Men det er svagt og usselt at fortryde. Det er ydmygende. Og, ja, når man fortryder er man jo ikke af den grund blevet et hak bedre, end man var før. Men det er også derfor, at fortrydelsen eller angeren ikke frelser os. Det er Jesus der frelser os. Ingen af os bliver frelst, fordi vi har en dyb anger. Men anger og fortrydelse er nødvendig, for at vi vender os til Jesus og råber om hjælp.

Jo, du er ynkelig. Og din fortrydelse kunne være langt bedre, end den er. Men det er jo ligegyldigt, bare du har brug for Jesus. Og læg mærke til, at Jesus ikke fortæller noget om, hvor godt toldere og skøger senere arbejdede i vingården. Det er heller ikke det, det kommer an på. Der står bare: at de fortrød og gik derhen. Og at de andre ikke fortrød og ikke gik derhen.

Så vil Jesus i dag gøre det med os, som han dengang gjorde med pengegriske og sexforvirrede mennesker. Han talte til dem, så de fortrød. Vi skal høre lignelsen og de to sønner på søndag, for at vi må angre og tro på Jesus.